

Justiskomiteen

98/662-3

31.

Oslo, mars 1998

Synnøve Fjellbakk Taftø
8630 Storforshei

Deres henvendelse til justiskomiteen

Justiskomiteen har mottatt Deres brev av 18. februar og 12. mars 1998. Brevene er omdelt til komiteens medlemmer.

Jeg viser for ordens skyld til at komiteen bare kan behandle saker som formelt oversendes den fra Stortinget, og således ikke har adgang til å ta opp en sak på grunnlag av en privat henvendelse.

Vennlig hilsen

Kristin Krohn Devold
leder

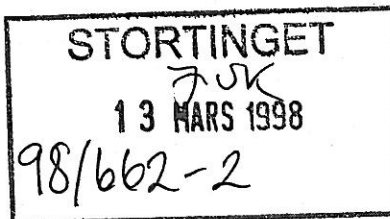
Ved. 2

Synnøve Fjellbakk Taftø
8630 Storforshei

12. mars 1998

Justiskomiteén
Stortinget

Oslo

PSYKIATRISKE PASIENTERS MENNESKERETTIGHETER

På fjernsynet i går uttalte justiskomiteéns formann at farlige sinnssyke bør settes i fengsel dersom det ikke er plass til dem i psykiatriske institusjoner. Hun utdypet ikke hvorvidt hun mente at dette gjaldt personer som beviselig har begått voldshandlinger eller personer som behandlingspersonellet mener kan opptre voldelig i gitte situasjoner. Krohn Devold synes å være fullstendig uten anelse om at både «friske» og «sinnssyke» er potensielle drapsmenn i en gitt situasjon, nemlig når de forsvarer sine umistelige rettsgoder. Heldigvis var de stortingsrepresentanter vi hadde i 1902 ikke så uvitende som justiskomiteéns nåværende formann. De ga oss straffelovens paragraf 43 som bestemmer at ingen kan straffes for handling som han har foretatt i nødverge.

Tragedien på Helgeland skjedde ikke fordi en sinnssyk var ute på permisjon. Den skjedde fordi 9 bevopnede politifolk uten noen form for arrestordre eller vurdering av lovlighet gikk til angrep på en ikke-kriminell person med sikte på å pågripe ham og transportere ham til Nordland Psykiatriske Sykehus hvor han risikerte innesperring på ubestemt tid og tvangsbehandling med kjemikalier. Er mannen ikke sinnssyk, foreligger det nødverge, er han sinnssyk, fritar strl. para 44 for straff. Dette er et forhold som politifolks fagorganisasjon burde hatt for øye, så hadde kanskje Justisdepartementets grunnlovsstridige instruks til politiet blitt stanset før skaden var skjedd.

Undertegnede har i over ett år forsøkt å gjøre Justisdepartementet oppmerksom på den grunnlovsstridige og menneskerettsstridige behandling som ikke-kriminelle utsettes for i dette landet under foregivende av at det er til deres eget beste. For meg er enkeltindividets rett til selv å bestemme om han eller hun vil ta imot den «hjelp» samfunnet tilbyr, religiøst forankret og jeg er ikke et øyeblikk i tvil om at det er et rettsstridig overgrep å sperre lovlydige mennesker inne. Vedlagt sendes kopier av de brev jeg har skrevet til nåværende og tidligere justisminister om denne saken.

Jeg tør be Justiskomiteén ta opp spørsmålet om å innskjerpe overfor justisministeren at enhver norsk borger har rett til frihet såfremt vedkommende ikke er dømt til fengselsstraff eller kommer inn under straffeprosesslovens bestemmelser om varetektsfengsling.

Med hilsen

Synnøve Fjellbakk Taftø

Synnøve Fjellbakk Taftø
8630 Storforshei

19. november 1997

Justisminister Aud-Inger Aure
Postboks 8005

0030 OSLO

PSYKIATRISKE PASIENTERS MENNESKERETTIGHETER

For et halvt års tid siden skrev jeg vedlagte brev til din forgjenger. Jeg har fortsatt ikke fått svar. Med dette vil jeg be deg utvirke at Justisdepartementet nå svarer på brevet.

Samtidig vil jeg be deg undersøke om samtlige aktuelle avdelinger (lovavdelingen, politiavdelingen og kriminalomsorgsavdelingen) har WHO-dokument nr WHO/MNH/MND95.4 Guidelines for the promotion of human rights of persons with mental disorders. Dokumentet er utgitt av WHO som oppfølging av UNGA/RES46/119.

Dersom Norge er blant de 45 land som har deltatt i WHO's undersøkelse basert på dette spørreskjemaer, bes svarene tilsendt.

Med hilsen

Synnøve Fjellbakk Taftø

Synnøve FjellbakkTaftø
8630 Storforshei

25. april 1997

Justisminister Gerd Liv Valla
Postboks 8005 Døp

0030 OSLO

POLITIETS GLATTCELLEBRUK MOT MENNESKER I MENTAL UBALANSE

Grunnlovens paragraf 99, første ledd fastslår: «Ingen må fengslig anholdes, uten i lovbestemt tilfelle og på den ved lovene foreskrevne måte. For ubeføyet arrest, eller ulovlig opphold, står vedkommende den fengslede til ansvar.»

Retten til frihet er en av de grunnleggende menneskerettigheter. Personer som ikke har begått strafferettsbrudd skal i utgangspunktet ikke sperres inne. Anne Grosvold har ved sitt program på TV vist oss at politiet setter uskyldige mennesker i glattcelle. Etter noen timer - eller kanskje døgn - er disse menneskene så psykisk nedbrutte at politiet kan få dem tvangsinnlagt i psykiatrisk sykehus etter lov om psykisk helsevern.

Norge har ingen lov for politiets befatning med sinnslidende, men derimot en departementsinstruks av 28. mai 1971. Kan Justisministeren opplyse om denne instruksjonen gir politiet adgang til å bruke innesperring i glattcelle mot mennesker som ikke har gjort seg skyldige i lovbrudd, og i bekreftende fall gjøre rede for hvordan instruksjonen forholder seg til uttrykkene «lovbestemt tilfelle» og «ved lovene foreskrevne måte» i grunnlovens paragraf 99?

Med hilsen

Synnøve Fjellbakk Taftø

Kopi for offentliggjøring:
Dagbladet
VG

Sosialkomiteen

9802816-12

Synnøve Fjellbakk Taftø
8630 Storforshei

BREV ANGÅENDE OT.PRP. NR 11 (1998-99)

Sosialkomiteen har mottatt brev av 19.11.98 om Ot.prp. nr. 11 Psykatriloven. Brevet er referert i komiteens møte 26.11.98.

Oslo, i sosialkomiteen, den 19. januar 1999

Rune D. Jørgensen
komitesekretær